

at gøre ude på skolerne. Ligeledes ved de, hvad de skal forholde sig til, og hvordan de skal forholde sig, når deres børn enten skal ud at rejse eller på lejrskole. Der er mange små kommuner, hvor jeg også kommer fra, som sætter fantasien i sving og prøver at skaffe lidt tilskud i form af arrangementer af den ene eller anden art.

Der er altså også noget sundt i, at man gør en indsats for at komme ud at rejse. Derved er forventningens glæde jo større, når det endelig skal ske. Og derfor mener Dansk Folkeparti fortsat, at selvbetaling ikke er af vejen. Meningerne – det har jeg også forstået her – er jo delte i det spørgsmål. Men der er ikke spor til hinder for, at forældrene eventuelt bør betale et supplement. Tingene udvikler sig – det har vi jo set gang på gang – og det er altså, ligesom de skal længere og længere væk. Og dér mener Dansk Folkeparti, at undervisningen altså er det vigtigste.

Ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Poul Nødgaard, udtalte ved forhandlingen den 2. december 1997, at Dansk Folkeparti ikke kunne støtte forslaget, men ville afvente udspillet fra den daværende undervisningsminister, hr. Ole Vig Jensen, som klart havde udmeldt, at der kom noget på det område. Nu har jeg hørt ministeren sige i dag, at der er noget på vej her i denne samling. Jeg havde ellers skrevet i mit manuskript, at der tilsyneladende ikke er sket noget, men nu har jeg forstået, at der er ved at ske noget på området.

Men som det ligger her, kan Dansk Folkeparti altså ikke støtte Enhedslistens forslag.

Susanne Clemensen (CD):

Som vi nok alle sammen er klar over, vil der i denne her samling blive fremsat et lovforslag på baggrund af Folketingets Ombudsmands redegørelse af 20. november 1997.

CD er jo et af forligspartierne bag folkeskoleloven fra 1993, så derfor går vi også ind i de drøftelser med regeringen og undervisningsministeren om, hvordan vi kan klargøre retsgrundlaget for opkrævning af betaling til skolerejser, lejrskoler og lignende. Derfor kan jeg ikke helt forstå, at man har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning på nuværende tidspunkt, idet vi jo tidligere har fået at vide af undervisningsministeren, at der vil blive fremsat et lovforslag.

Så jeg vil nøjes med at konstatere dette og så foreløbigt hvert fald sige, at CD ikke støtter Enhedslistens beslutningsforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter:

Siden Folketingets Ombudsmand kom med sin redegørelse om opkrævning hos forældre for lejrskoler og skolerejser, har Det Radikale Venstre deltaget aktivt i forhandlingerne med de øvrige forligspartier bag folkeskoleloven om at finde frem til en tilfredsstillende løsning. Den gratis uddannelse i folkeskolen er nemlig en af grundpillerne i det danske velfærdssamfund.

Ingen børn må af økonomiske grunde afskæres fra det fundamentale gode, som en uddannelse er. Så vidt er vi alle enige. Men gratisprincipippet har i en årrække være under pres i forbindelse med aktiviteter, som skolerne afholdt. Det var aktiviteter, der strakte sig fra stærkt undervisningsprægede ekskursioner og lejrskoler til udlandsrejser med formål, der var vanskelige at relatere til skolegangen.

Vi ønsker ikke gratisprincippet udhulet, som er en afgørende vigtig del af vores uddannelsessystem, men vi ønsker heller ikke, at skolerne får så meget spændetrøje på, at de intet kan foretage sig ud over de skemalagte timer. Derfor er det vigtigt, at der fastsættes bestemmelser for, i hvilke situationer og i hvilket omfang forældre kan pålægges at betale for deres børns deltagelse i skolens mere udfarende aktiviteter så at sige.

Vi kan ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag, men vi er fortsat aktive deltagere i forhandlingerne med forligspartierne om spørgsmålet.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan heller ikke støtte Enhedslistens forslag, i hvert fald ikke som det foreligger.

Når vi kigger på det her område, er det jo rigtigt, at der igennem de sidste år er sket en udvikling i arten og antallet af ture, som skolerne tager på sammen med eleverne. Det, vi også kan se, er, at de tager længere og længere væk, og at det bliver mere og mere spændende ture, de tager på, hvor man efterhånden kan begynde at diskutere, hvor stor en andel selve undervisningsdelen udgør, eller om det mere er turen for turens egen skyld.

Når vi ser på det antal ture, som der er i dag – hvor der jo i en lang række kommuner er en delvis forældrebetaling – så tror jeg ikke, at der ville være råd til det samme antal ture, hvis